Tale af Venstres næstformand, økonomi- og skatteminister Anders Fogh Rasmussen på Venstres Landsmøde i Ålborg, søndag den 27. sept. 1992.

I de seneste uger har mange set 10 år tilbage til det politiske systemskifte i 1982.

Jeg vil gerne prøve at se 10 års frem. Jeg vil gerne give et indblik i min drøm om Danmark år 2002.

Jeg ser for mig et gældfrit Danmark. Et Danmark, som ikke længere er slave af gælden til udlandet.

Altså et mere frit Danmark. Friheden bruger vi til at indrette os på en helt ny måde.

Arbejdstiden er givet helt fri. Den enkelte har frihed til at arbejde længe i visse perioder og kortere i andre perioder.

De unge familier får mere tid til børnene. De ældre får lov til fleksibel tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Enhver kan skaffe tid til efteruddannelse og omskoling.

Familierne bliver mere stabile. Dels fordi de bedre kan få opfyldt individuelle behov. Dels fordi de unge forældre vil reagere mod deres egen stressede og splittede barndom. Børnene i år 2002 vil vokse op i tryggere rammer.

Lønnen bliver aftalt decentralt på de enkelte virksomheder.

Den afspejler nøje den enkeltes evner og erfaring. Derfor er der arbejde til alle. En masse arbejde, som i dag er kvalt p.g.a. prisen, vil opstå og give ordet service et nyt og reelt indhold.

Hvis indkomsten ligger under en vis grænse, supplerer det offentlige op med en særlig ydelse. Denne ydelse er sådan indrettet, at det altid kan betale sig at arbejde sig ud

af en social situation. Passivitet og klientgørelse er

afløst af selvaktivitet, personligt ansvar og dermed den selvrespekt, som stimulerer de stærke sider i ethvert menneske.

Selvstændigheds-kulturen blomstrer. Uddannelsessystemet ansporer de unge til at starte og drive egen virksomhed. Skattesystemet belønner dem, der gør det.

Der er skabt et skattesystem, som belønner det skabende menneske, den, der sætter nyt i gang - hvad enten det er kultur eller erhverv. Og et skattesystem, som belønner den, der sparer på ressourcerne og beskytter miljøet.

Det er et Danmark med mindre stat og mere privat. Der er plads til det personlige initiativ. Derfor er det et Danmark optændt af fremtidstro og optimisme. For - som

Grundtvig skriver i Nordens mytologi: "Kræfternes fri udvikling er den store hemmelighed, der skaber blomstrende riger".

Sådan ser jeg gerne Danmark år 2002. Kald det en drøm, en vision - eller det mere jordbundne danske: et mål.

For at nå dette mål må vi uophørligt fortsætte kampen for at befri danskerne fra gældsslaveriet. Og vi må kompromisløst holde det farlige narkotika, inflationen, borte fra det danske samfund.

I år sender staten næsten 30 mia.kr. til udlandet som renter af udlandsgæld. For de 30 mia.kr. kunne vi skaffe 75.000 arbejdspladser i Danmark. Nu bliver de i stedet skabt i udlandet.

Samlet betaler staten 60 mia.kr. i renter af statsgæld. Hvis vi var gældfrie og ikke skulle betale disse renter, kunne momsen sænkes fra 25 til 9 pct. eller indkomstskatten kunne sænkes med 16 pct. point. Det ville give en almindelig lønmodtagerfamilie 40.000 kr. ekstra. Tænk, hvad
det kunne sætte i gang af aktivitet!

Det er et centralt mål for et liberalt parti at få afviklet statens gæld. Ikke for bogholderiets skyld. Men fordi gældsslaveriet koster arbejdspladser. Og det koster frihed.

På samme måde med inflation. Inflation er en skjult skat, som stjæler pengenes købekraft. Inflation er en asocial skat, som især rammer de svageste i samfundet.

Inflation er en gift i samfundet, som straffer opsparing og belønner gældsætning og tilslører slendrian og sløseri.

Inflation er et farligt narkotika, som giver afhængighed og indtages i stigende doser for at give tilfredsstillelse.

Det er et centralt mål for et liberalt parti at holde dette farlige narkotika væk fra det danske samfund. Ikke for bogholderiets skyld. Men fordi inflation koster ar-bejdspladser.

Og den koster frihed.

Med alle midler vil vi derfor også i den aktuelle situation forsvare den danske valutas værdi mod spekulanternes anslag. For at have kræfter til det, må der ikke rejses den mindste tvivl om, at vi holder fast i kampen mod gæld og inflation.

Kamp mod gæld og inflation er derfor ikke et spørgsmål om bogholderi. Det er et spørgsmål om holdning. Den holdning, at det er umoralsk at vælte gældsbyrden over

på næste generation. Og den holdning, at befrielse fra gældsåget giver rank ryg, frejdigt blik og dermed et frit og selvstændigt folk.

Og sådan ønsker jeg Danmark.

Der er altså ikke noget modsætningsforhold mellem at fjerne gæld og at fjerne arbejdsløshed. Tværtimod er det kun ved at fjerne gældsåget, at vi kan fjerne arbejdsløsheden.

Men samtidig er der brug for et frontalt opgør med betonsocialismen på det danske arbejdsmarked.

Ufattelig megen aktivitet er helt kvalt eller tvunget ned i den sorte undergrundsøkonomi, fordi stivnede fagforeninger modarbejder deltidsarbejde, modarbejder fleksibel arbejdstid iøvrigt, kræver fælles mindsteløn til alle uanset evner og erfaring. F.eks. er alt for mange unge arbejdsløse, fordi fagforeningerne modsætter sig indslusningsløn.

SiD har holdt 14 dages kongres. Forbundet har brugt millioner af de danske specialarbejderes penge på en kongres, som mest præcist kan betegnes som: Hardys "betonstøberi!

"Der er i årtier hældt så megen svær jernbeton ud over det danske arbejdsmarked, at kun en liberal tæppe-bombning kan bryde den op og tillade friske spirer at gro frem og give liv, aktivitet og beskæftigelse.

Vi er nødt til at tage nogle opgør for at nå vore mål.

Der er nogle, der kalder os i Venstre for konflikt- skabende og konfrontationssøgende. Til de løftede pegefingre vil jeg svare: for os i Venstre er god moral i politik at have holdninger, at ville kæmpe for dem og at stå til ansvar for dem. Hvis kompromisset bliver gjort til et mål i sig selv, hvis politik alene bliver et spørgsmål om personer, smarte manøvrer og indforståede Christiansborg-intriger, så undergraver det folkestyret og tilliden til politikerne.

Det er min erfaring, at den, der fægter med åben pande, vinder mere respekt og derved har lettere ved at lave holdbare forlig, end den, der lusker rundt som en formummet skælm.

Klar i holdning gør stærk i handling!